

De kapotte drinkfles

Kadie had dorst. Hoe kon Sophia helpen?

Noelle Lambert Barrus
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in Sierra Leone.

Sophia luisterde aandachtig naar haar leerkracht, die de rekensom op het bord uitlegde.

'Dus wat is negen keer vier?' vroeg de leerkracht. Sophia stak haar hand op. 'Zesendertig!' zei ze.

Haar leerkracht glimlachte. 'Dat is goed, Sophia!' Na de les was het tijd om naar huis te gaan. Sophia liep met haar vrienden en vriendinnen mee. Ze haalden allemaal hun drinkflesjes tevoorschijn om hun

laatste druppels water te drinken. Het was erg warm vandaag!

Maar Sophia zag iets vreemds. Haar vriendin Kadie dronk geen water. Ze liep gewoon stilletjes mee.

'Kadie, waar is jouw drinkfles?' vroeg Sophia. Iedereen had na school altijd dorst.

'Die is gisteren kapotgegaan en ik kan aan geen nieuwe fles komen', zei Kadie. 'Dus nu kan ik geen water meer naar school meenemen.'

Sophia keek naar haar eigen drinkfles. Had ze maar iets om te delen! Maar haar flesje was helemaal leeg.

Sophia dacht de hele dag aan Kadie en haar kapotte flesje. Het was niet makkelijk om schoon water te krijgen waar ze woonden. De meeste kinderen kregen maar één drinkfles per jaar. Ze vulden die thuis, uit een grote bak met schoon water. Je kon ziek worden door ander water te drinken. Als Kadie geen flesje had, kon ze geen water meenemen om op school te drinken.

De volgende ochtend bedacht Sophia hoe ze Kadie kon helpen. Bij Sophia thuis hadden ze plastic flesjes water. Sophia deed er één in haar rugzak, samen met haar metalen drinkfles. De tas was iets zwaarder, maar dat maakte haar niet uit.

Toen ze op school aankwam, zag ze Kadie. 'Kadie, heb je al een nieuw flesje?' vroeg Sophia. Kadie schudde bedroefd haar hoofd. 'Het is niet erg', zei Sophia. 'Ik heb er één voor je!' Ze gaf Kadie het flesje water. Kadie glimlachte. 'Dank je, Sophia!' Kadie gaf haar vriendin een dikke knuffel.

Tijdens de les dronk Kadie net als de andere kinderen uit haar flesje. Sophia was blij dat haar vriendin geen dorst hoefde te lijden.

Sophia nam die week elke dag een extra flesje water mee voor haar vriendin. Op een ochtend pakte Sophia's moeder haar rugzak.

'Hmm', zei mama. 'Die lijkt zwaarder dan normaal.' Ze deed de rugzak open en haalde het flesje water eruit.

'Heb je dit extra flesje water expres in je tas gedaan, Sophia?' vroeg mama.

Sophia knikte. 'Kadies drinkfles is kapot, en ze kan aan geen andere komen. Ze had dus geen water op school.'

'Hoelang neem je al water voor haar mee?' vroeg mama.

'Alleen deze week', zei Sophia. 'Ik wilde niet dat Kadie dorst zou hebben.'

Mama glimlachte. 'Het is heel lief van je om aan je vriendin te denken. Dat zou Jezus ook doen. Ik ben blij dat je op Jezus wilt lijken.' Ze gaf Sophia een knuffel. 'En ik denk dat we op een andere manier kunnen helpen.'

Mama gaf Sophia een metalen drinkfles. 'Geef die maar aan je vriendin, dan kan ze die blijven gebruiken. Dan hoef jij niet elke dag een plastic flesje mee te nemen.'

'Echt waar?' vroeg Sophia.

Mama knikte. 'Ja. Vraag haar alleen maar om er voorzichtig mee te zijn.'

Sophia nam de fles mee naar school. Ze gaf die meteen aan Kadie.

'Wauw', zei Kadie. 'Dank je, Sophia!' Kadie gaf haar een knuffel.

Sophia werd helemaal warm vanbinnen. Ze wist dat ze haar vriendin had geholpen, net als Jezus. ●

Hoe heb jij iemand geholpen?